

[Aksel Larsen.]

kratiske Regering det nødvendigt at lade sig repræsentere paa Hr. Hitlers Partikongres ved at sende Danmarks Minister i Berlin til Nürnberg for at overvære denne Festforestilling. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at forespørge Regeringen: Med hvilken Motivering skulde dette gøres? Hvorfor skulde den danske saakaldte demokratiske Regering ogsaa paa dette Punkt gøre Knæfald for Hitlers Tyskland?

Man diskuterer netop i disse Dage saa meget i Pressen Spørgsmaalet om „Aandehullet“, dets Tilblivelse og eventuelle Tilstopning, og der er en Del Blade, som synes, det er lige haardt nok — i hvert Fald „Aandehullet“s Udgivere synes det —, at Bogtrykkerne skal udøve Censur. Det er noget, vi Kommuniste er saa vant til. Men hvad der ikke er fremkommet i Pressen, er, at Politidirektøren i København efter Ordre fra Justitsministeren har forbudt Bladhandlerne her i København at sælge dette Tidsskrift. Det gælder om ikke at støde Magthaverne i Tyskland. Det er en Politik af samme Art, som man anvendte, da man skulde kvæle „Antifascistiske Front“, hvor Politiet advarede Bogtrykkerne mod at trykke det for at forhindre, at Bladet udkom.

Det er den Maade, hvorpaa Regeringen varetager Menings- og Ytringsfriheden. Vi har aldrig set den skride ind, naar der blev udgivet Flyveskrifter om Sovjetunionens Forhold, som mange Gange indeholdt den ene horrible Løgn efter den anden, de har øjensynligt haft Regeringens ganske særlige Bevaagenhed. Men saa snart det er noget, der kan genere Magthaverne i Tyskland, er man der, man sætter Politiet til at varetage de tyske nazistiske Magthaveres Interesser.

Det hænger alt sammen sammen med, at der her i Danmark paa viselig foregaar en mægtig politisk Strømkæntning, at der saa smaa rejser sig nationalsocialistisk-fascistiske Bølger, og de borgerlige Partier søger at nyorientere sig i Haab om, at det skal sikre dem Friheden til at vedblive at eksistere.

Hvad Venstre angaar, har vi i den forløbne Samling set, hvorledes dette Parti staaar splittet i forskellige Fløje, der indbyrdes bekæmper hinanden. Vi har set, hvorledes Hr. Madsen-Mygdal har erkendt sin Politiks Fallit og trukket sig tilbage, set, hvorledes Venstres Rigsdagsmænd har befundet sig i indbyrdes Krig, og hvorledes L. S.-Elementet, det mere aabent fascistiske

Element inden for Venstre, gør aabent Oprør imod Partiets politiske Linie.

Hvad det konservative Folkeparti angaar, har vi bl. a. Odense-Programmet at holde os til. Dette Odense-Program, som er vedtaget under demokratiske Fanfarer, og jeg tror med Forkyndelse af, at det ikke er Nazisme, vi skal have her i Danmark, er jo et Forsøg paa i daarlig Form at afskrive det tyske nazistiske Program. Man taler om Nødvendigheden af en Revolution, idet man dog udtrykker Haabet om en fredelig Revolution, og man fortæller, det er Klasse-delning, Klassehad og Klassekamp, man skal til Livs, man skal bekæmpe Klasse- og Interessesmodsetningerne, og saa skal man føre en Kamp for den hellige private Ejendomsret og samle alle nationale Kræfter til Folkets Fremgang og lignende.

Det er naturligvis gode gamle konservative Toner, men det er samtidig gode nazistiske Toner. Naar man saa samtidig med, at man inden for den konservative Presse slaas med sig selv om, hvorvidt man skal bruge Ordet „ensrettet“ her i Programmet, og fortæller, at Kampen gælder Marxismen, kan vi nok være enige om, at dette Program er blevet til som et Kompromis mellem to Fløje inden for det konservative Folkeparti, den fascistiske Fløj og, skal vi sige, den mindre fascistiske Fløj, og at man søger paa den Maade at forene begge Synspunkter og eventuelt angle efter Arbejderelementer, som er modtagelige for saadanne Lokketoner. En saadan Spekulation vil sikkert vise sig forkert, men Programmet og hele denne Vaklen inden for det konservative Folkeparti er interessant som et Bevis for, at herhjemme vokser de nazistiske Strømninger uimodstaeligt frem inden for de borgerlige Partier.

Et næsten endnu bedre Bevis for det er Retsforbundets Udgydelser fra den senere Tid. Her har jeg Retsforbundets Maanedsmagasin, anden Aargang, Nr. 9, for September 1933. I gamle Dage, tror jeg nok, det konservative Folkeparti havde Patent paa at bruge Dannebrogssflaget i Partiagitationens Tjeneste. Ved sidste Valg var det det radikale Venstre, som brugte det paa sine Plakater, men nu er det Retsforbundet, som har okkuperet det og overskrevet det med de smukke Ord „National Samling“.

Hvorledes ser Retsforbundets nye Program eller rettere sagt Grundtankerne i dets nye Program ud? „Klassekampen maa høre op“. Det kunde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller have sagt lige saa godt; Hitler har sagt det langt bedre. „Det danske